

Jeg synes i øvrigt, at det forhold sætter spørgsmålstegn ved den institution, dette Procesbevillingsnævn. Det er nok noget, vi skal have gået efter i sømmene, hvordan dette nævn fungerer. Det kan ikke være rigtigt, at et sådant nævn kan træffe beslutninger uden at skulle forklare præmisserne for de afgørelser, som et sådant nævn når frem til.

Men dér kan det jo så også nævnes, at sagsøgerne ønsker at gå til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for at indbringe spørgsmålet om nævnets behandling af spørgsmålet om at anke til Højesteret, idet de mener, at der her er tale om, at man har overtrådt den europæiske menneskerettighedskonvention, der har bestemmelser om retfærdig rettergang, og som jo forudsætter, at man får at vide, hvad der ligger til grund for en afgørelse.

Som jeg sagde det for lidt siden, er der jo også det spørgsmål i det, at Højesteret under alle omstændigheder, uanset hvem der så vinder sagen ved Østre Landsret, kan forventes at skulle tage endelig stilling, herunder til disse her spørgsmål om, hvilke papirer der til syvende og sidst kommer til at ligge til grund for sagen. Det er jo ikke sikkert, at Østre Landsrets holdning vil være den, som vinder frem ved Højesteret. Vi har før set, at Højesteret i denne sag, hvis retten ellers kunne få lejlighed til at komme ind, har været anderledes end Østre Landsret.

Så jeg er nu nok rimelig optimistisk, når vi ser på spørgsmålet om domstolsbehandlingen, men jeg synes altså, at man skulle følge, som også Det Radikale Venstre gjorde, den holdning, at der ingen grunde var til, at disse dokumenter, som der var ansøgt om, ikke skulle gives fri til sagsøgerne, og jeg kan sådan set ikke se, hvad der skulle være ændret ved det forhold, siden vi drøftede det i Folketingets Europaudvalg.

Det må jo stadig være sådan, at der ikke er grunde til at holde disse papirer tilbage, og derfor synes jeg da, at de øvrige partier her i Folketinget skulle tage de to beslutningsforslag under positiv overvejelse ud fra en demokratisk synsvinkel og sætte sig ned og kigge på det. Så kan vi have forskellig opfattelse, forskellige forhåbninger til, hvordan retssagen skal gå – jeg har nok en anden forhåbning, end f.eks. ministeren har – men så kunne vi da sætte os ned og kigge på, om det ikke var demokratisk rimeligt med en åbenhed omkring det her, om det ikke var demokratisk rimeligt, at man som folketingsparti støttede, at parterne i denne sag skulle have lige vilkår.

Det er jo altså sådan, at regeringen har alt det materiale, som der her er tale om. Regeringen kan gå tilbage i sine referater og finde alle disse ting, som skal bruges under retssagen. Det kan den anden part ikke. Regeringen har i øvrigt også de store administrative ressourcer til at kunne bearbejde og studere og analysere alle disse ting med henblik på forberedelse af sagen. Det har den anden part jo naturligvis ikke; den råder ikke over de offentlige kasser.

Derfor er den måde at lægge hindringer i vejen for den ene part i retssagen ikke fair og demokratisk rimelig. Det er faktisk unfair og udemokratisk, uanset hvad holdning man så kan have til den ene side eller til den anden side i retssagen.

Hr. Kent Kirk siger, at det her i virkeligheden er en politisk kamp. Jamen hvis det er en politisk kamp, mener jeg da og tror og håber på, at hr. Kent Kirk også mener, at så må der gælde et fairnessprincip.

Det er såmænd kun dette elementære fairnessprincip, vi opfordrer hr. Kent Kirk til at støtte, og det håber jeg da meget han vil gøre. Så behøver hr. Kent Kirk og jeg ikke at diskutere, hvad vi nu synes, der vil være det rigtige udfald af retssagen; så kan vi diskutere: Hvordan etablerer man fairness i den her sag, og hvordan sikrer man, at parterne får en rimelig fair og ligeværdig stilling som udgangspunkt for det, der foregår? Jeg håber, at hr. Kent Kirk vil give tilsagn om, at han vil være med til at kigge på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

I anledning af hr. Keld Albrechtsens indlæg må jeg gentage én gang mere: Europaudvalget har ikke nægtet at udlevere dokumenter. Europaudvalget har i et brev til Folketingets formand anbefalet, at man afventer den retstvist, der på daværende tidspunkt var mellem regeringen og sagsøgerne, inden man tog stilling til det pågældende spørgsmål. Det synes jeg skal være helt klart, og skulle nogen være i tvivl om, hvem der har ret, hr. Keld Albrechtsen eller undertegnede, kan de jo passende finde brevet frem. Det er offentligt tilgængeligt.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jo, jeg er stærk tilhænger af, at alle skal opføre sig fair, også i en sag som denne her. Men det forudsætter jo også, at man ikke misbruger